

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Malè aliquos dolere, siquid in honore patiantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

propter vitam aeternam, si tantum à suis civibus
terrena dilecta est propter hominum gloriam.
Atque hoc præcipuum est argumentum, ob
quod omnes honorari merito metuere de-
bent, ne hîc recipiant mercedem suam; cùm
& Gentibus Deus honores terrenos contu-
lerit in mercedem, quibus non erat daturus vi-
tam aeternam. Enimverò, quotiescumq; ali-
quid feliciter succedit, providæ mentis ho-
mo formidat, ne per huius vitæ felicitatem,
æternam amittat felicitatem, dicaturque il-
li aliquando, *recepisti mercedem tuam*. Vi-
deant igitur, qui propter opera sua laudari
cupiunt, quam mercedem cupiant, quam
omittant.

CAPVT XIII.

*Superbos, Calumniatores, Detractores,
& omnes iniustos atq; impios, meritò in-
famari, & aliquando etiam utiliter
rideri.*

§. I.

*Malè aliquos dolere, si quid in honore pa-
tiantur.*

*Audari non cupio, inquires, neque
correctionem fugio, si peccavi.*

Sunt

Sunt, qui differant nomen innocentis: sunt, qui crimina mihi affingant, de quibus nunquam somniaui: sunt, qui, quæ optimâ mente gessi, pessima suspitione interpretentur, virtutibusque nomen imponant vitiorum. Hoc me vrit, hoc tolerare non possum; hoc, apud Deum, mihi non videor præmeruisse. Ferrem, si vera dicerent: si mihi conscius essem, libenter me emendarem. Bene facere, & malè audire, hoc excedit vires meas; hoc captum meum superat. Nec enim video, quid Deus mecum velit. Quò melior sum, eò me peiùs tractat; vt propemodum fatius sit, non esse nimis pium. Probos obtrectatio & calumniæ sequuntur; felicitas audaces. Talia impatienter iactant diuinorum iudiciorum imperiti; atque idcirco etiam illa desperatissima addunt: Malo nocens esse, si perinde est, siue nocentem affligi, siue innocentem. Ægroti vox est ista: medico eget. Atque inprimis multi periculose habent, qui se sanos iudicant: sic plurimi sibi videntur innocentes, qui vitij sciant. Quis scit igitur, si tibi homines maledicunt, an non tu ipsis maledixeris priùs? aut si his non recordaris te maledixisse, fortasse aliorum nomen & famam sæpe aggressus

sus es. Quid ergo mirum, si Deus permittat unum alterumque laudes tuas contrahere, eum tu forte decem aut viginti honestissimorum virorum honorem sis depopulatus. Aut, si linguam in freno habes, fortasse manibus, fortasse oculis peccauisti, quod merito luas. Crates certe Thebanus dicebat, non inueniri, cuius facta omnia singula esse oportet, quemadmodum etiam in malo Punico granum aliquod putridum reperitur. Quid gemis ergo, si luis? quid queritaris, si castigaris? Quis est, qui in verum non offendit? Quid ergo mirum, si lingua flagellant? iam sentis, quo dolore alios affeceris, cum & tu eos aculeatissimis digitis flagellares. In summa, quisquis male viuere seipsum infamat, aut fundamentum ponit, ut possit infamari.

§. II.

Varij modi, quibus antiqui reos infamia notauerunt.

Siue igitur linguâ, siue manu alios iniurias, dignus es, qui lege talionis puniaris. Vt teres calumniatoribus, infami stigmatibus calumniæ litteram in frontem inusserunt. Quali etiam signo furti reos notarunt, ut quibus oculus legerent, cuius vel lingua, vel

De hoc
Plutarch.
in Apoph.
& Dio-
gen. La-
ert. in
Crat.
Iacob, 3.1.